

Skolebestyrelse for Skoledirektionen", og Ordene i 8de Linie: „samme Skolebestyrelse“ forandres til: „Direktionen“.

2) I 15de Linie tilføies efter „examinere“ følgende Ord: „efter Skolebestyrelsens Opgivende“.

3) De to sidste Punktummer af Paragrafen udgaae.

Begge Lovforslagets Paragrafer med tilhørende Endringsforslag sættes under Et under Forhandling.

Safs: Jeg har tilladt mig at stille det lille Endringsforslag, at Ordene „udenfor Kjøbenhavn“ i § 2 skulle udgaae. Da nemlig nærværende Lovforslag har til Titel „Tillæg til Loven af 2den Mai 1855“, og da der i den Lov, som der saaledes sigtes til, ikke findes nogen Adskillelse mellem Kjøbstæderne og Landet paa den ene Side og Kjøbenhavn paa den anden Side, forekommer det mig urimeligt, at man skulde indføre den her. Ved at vedtage mit Endringsforslag udgaaer man al Tale om den Tilstand, hvori Skolevæsenet er i Kjøbenhavn, og hvortid Mere eller Mindre af det, der indeholdes i Loven af 2den Mai 1855, ogsaa kan anvendes paa Kjøbenhavn. Dette maa, efter de Betragtninger, her ere fremkomne ved denne Sags første Behandling, anses for tvivlsomt, og jeg er ved nyere Overveielse kommen til det Resultat, at det endog er saa tvivlsomt, at det neppe kan afgjøres ad administrativt Veie, men maa afgjøres ved Domstolene. Derfor finder jeg det rigtigst, at disse Ord udelades, saa at altsaa, hvad der skeer paa Landet, ogsaa kan skee her i Kjøbenhavn, nemlig at flere Familier slaae sig sammen og holde en privat Lærer — hvad der jo blev en Slags Skole —, paa hvilket Forhold da Bestemmelserne i Loven af 2den Mai 1855 og i dette Tillæg til den tvivlsomt maae kunne anvendes. Med disse Ord skal jeg tillade mig at anbefale dette Endringsforslag.

F. Nielsen: Da jeg har stillet nogle Endringsforslag til dette Lovudkast, finder jeg mig forpligtet til at udtale nogle Ord til deres

Anbefaling, Skjøndt man under de nærværende Tidsumstændigheder vistnok kun kan have faaet liben Lyst til at forhandle saadanne Sager. Det vil tvivlsomt erindres, at der ved denne Sags første Behandling viste sig en stærk Meningsulighed med Hensyn til det Spørgsmaal, om der behøves Tilladelse til at oprette private Skoler udenfor Kjøbenhavn. Jeg paastod dengang, at en saadan Tilladelse var nødvendig, hvilket fra andre Sider blev modsagt. Jeg har siden søgt paa behørigt Sted at staae mig Underretning derom, og jeg maa tilstaae, at jeg har erfaret, at der for Tiden ikke gjøres nogen saadan Fordring, men at Enhversomhelst opretter en Privatskole, uden at der kræves nogen somhelst Godtgjørelse af hans Duellighed hertil. I Anordningen af 29de Juli 1814 for Kjøbenhavn var der utrykkeligt fastsat, hvorledes der skulde gaaes frem med Hensyn til de private Skolers Oprettelse, at den, der vilde oprette en saadan, skulde godtgjøre sin Duellighed dertil for Skoledirektionen. Den tilsvarende Anordning for Kjøbstæder og Land derimod havde ingen saadan Bestemmelse; men deri fandtes egentlig en endnu strengere Bestemmelse nemlig den, at naar Forældre vilde lade deres Børn undervise af en Huns lærer, og denne ikke havde nogen Examen, der kvalificerede ham dertil, skulde han for Skoledirektionen godtgjøre sin Duellighed. Det fulgte da af sig selv, at den, der vilde oprette en Privatskole, maatte have de samme Kvalifikationer; men Loven af 2den Mai 1855 borttog Forpligtelsen med Hensyn til de Børn, hvis Forældre lode dem erholde privat Undervisning, og man betragtede det da som en Selvfølge, at der heller ikke mere forbreedes noget Duellighedsbeviis af dem, der oprettede Skoler. Det forekommer mig, at det ikke er en Selvfølge, og at man i Analogi af den for Kjøbenhavn gjældende Anordning, der blev bekræftet ved senere Anordning for Kjøbenhavn af 1844, maatte kunne have forlangt, at de, der oprettede Skoler, skulde godtgjøre deres Duellighed dertil og deres Værdighed i moralsk Henseende, navnlig at de havde ført et sædeligt Liv. Smidlertid er det nu saaledes, at ingen Fordringer gjøres, og dette forekommer mig at være en saa stor Uorden med Hensyn til Skolevæsenet, at man